

2den Juli 1880 § 32 og Lov 30te Marts 1885 § 10 vil det ses, at Kredsen af de Genstande, der efter Forslaget skal kunne forbydes indførte, er betydelig snævrere end tidligere, idet Forbudet alene vil ramme Klude samt brugte Klædningsstykker og Sengetøj og for de sidstnævnte Effekters Vedkommende endda kun, hvis de ikke henhøre til Passagerernes Rejsegods eller ere bestemt til Mandstabet's personlige Brug eller indføres som Flyttegods; thi i disse Tilfælde kan alene Desinfektion af Effekterne paabjædes.

Medens en til Reglen i Nr. 1 — om Affald fra Spinderier m. v. — ivarende Bestemmelse ikke kommer til Anvendelse i Tilfælde af Pest, og Reglerne i Nr. 2 og 3 — om Transitgods — stemme med den svenske Rundgørelse af 1899 § 5, næstsidste og sidste Stykke, har denne derimod ikke medtaget det i Nr. 4 ommeldte, fra Indførelsesforbudet undtagne Tilfælde, at Genstandene ere affendte fra det smittede Sted mindst 5 Dage før Epidemiens Udbrud. Da Bestemmelsen imidlertid har Hjemmel i Konventionen og vil kunne faa praktisk Betydning, er den optagen i Forslaget.

ad § 15.

Denne Paragraf indeholder Bemyndigelse for Justitsministeriet til ved Anordning at bringe de om Kolera givne Forordninger til Anvendelse lige over for gul Feber, Dysenteri, eksantematisk Tyfus og Børnekopper i det Omfang, som det særlige Tilfælde paakalder.

Herved bemærkes, at de her ommeldte Sygdomme slet ikke berøres af Konventionerne, og Lov 2den Juli 1880, 2det Afsnit, kunde for saa vidt være forbleven urørt for disse Sygdommes Vedkommende. Da det imidlertid vilde være villedende, om de materielle Regler skulde søges snart i den ene, snart i den anden Lov, og det paa den anden Side vilde unødvendigt vidtløftiggøre denne Lov her at optage de for disse Tilfælde gældende særlige Regler — Kolerareglerne kunne nemlig ikke i det hele overføres — har man valgt den her foreslaaede Vej, der medfører, at der i den Rundgørelse, ved hvilken et Sted erklæres for smittet, samtidig gives Meddelelse om, hvorledes der i det paagældende Tilfælde vil være at forholde, hvis det ikke foretrækkes samtidig med Lovens Emanation at lade en Instruktion udgaa ved Bekendtgørelse.

For øvrigt har det ved Anvendelsen af Lov 2den Juli 1880 vist sig, at Tilfældet kun er praktisk med Hensyn til Kopper.

ad Afsnit III. (om Pest).

Med Hensyn til Formuleringen af dette Afsnits enkelte Bestemmelser bemærkes, at en blot Henviisning til de i Afsnit I. (om Kolera) givne Regler med Angivelse af de Modifikationer, Epidemiens Karakter af Pest maatte medføre, har vist sig upraktisk. Det har derfor været nødvendigt helt at gentage de Regler i Afsnit I., der komme uforandrede til Anvendelse i Tilfælde af Pest.

Fremdeles bemærkes med Hensyn til Afsnittet i det hele, at det — i Modsetning til de i den svenske Rundgørelse af 1899 indeholdte Regler — hviler paa den Forudsætning, at der ikke bliver Spørgsmaal om Desinficering af saadanne Varer, hvis Indførelse ifølge Benedig-Konventionen kan forbydes. Dette støttes paa de samme Betragtninger, som ved Loven af 2den Juli 1880 medførte, at man med Hensyn til Pest indskrænkede sig til at hjemle Indførelsesforbud, jfr. herved Lovens § 32, idet man ansaa det for urigtigt at tilvejebringe et Karantæneanlæg af den Størrelse, at det var egnet til at indlade sig paa Desinficering af Varer. Det fremgaar af den Betænkning, der blev afgivet af den til Udarbejdelse af Lovforslaget nedsatte Kommission, at det for Kommissionen i denne Henseende afgørende var 1) at Indretningen af et Karantæneetablisement, der skulde kunne modtage Varer til Rensning, af Hensyn til de betydelige Landgangsbroer og store Varehuse, der nødvendigvis maatte have, vilde koste et mange Gange større Beløb end et Etablisement, indrettet til Personer alene, og 2) at der altid kun vilde blive Spørgsmaal om en begrænset Kreds af Varer, som Indførelsesforbudet vilde ramme. Disse Betragtninger have formentlig fremdeles deres fulde Gyldighed, saa meget mere som Kredsen af de Varer, hvis Indførelse kan forbydes, yderligere er bleven betydelig begrænset ved Benedig-Konventionens Kap. II. Tit. IV. Art. I., hvorfor der næppe turde være Grund til at stille sig anderledes end i 1880.

Med Hensyn til Afsnittets enkelte Paragrafer bemærkes:

ad § 16.

Der indeholdes her en til § 3 i Afsnit I. ivarende Bestemmelse, der stemmer med de gældende Regler i Lov 2den Juli 1880 § 20, hvorved bemærkes, at naar man har bibeholdt Forskriften om, at Skibet i Tilfælde af Pest skal hejse 2 Flag, noget, der hverken foreskrives i Benedig-Konventionen eller i den svenske Rundgørelse af 1899, er Grunden den, at det formentlig vil være hensigts-